

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 114/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpených advokátkou Mgr. Miroslavou Ficovou, Mierové námestie 24, Nová Dubnica, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 74/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 74/2015.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia ako žalobcovia podali 25. mája 2015 okresnému súdu žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Predmetom konania je určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel dlžník sťažovateľov – spoločnosť [REDAKOVANÉ] v postavení predávajúceho so spoločnosťou [REDAKOVANÉ], ako kupujúcim, pretože týmto úkonom sa dlžník sťažovateľov zbavil jediného svojho majetku (nehnutelností špecifikovaných v žalobe sťažovateľov) bez toho, aby za neho požadoval primerané protiplnenie, čím podľa sťažovateľov úmyselne ukrátil uspokojenie ich pohľadávky, ktorú voči nemu majú. Sťažovatelia v sťažnosti podrobne popisujú procesné úkony okresného súdu, ktoré od podania žaloby v ich veci vykonal. Uvádzajú, že 1. decembra 2017 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol (rozsudok bol sťažovateľom doručený 21. decembra 2017). Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie.

3. Sťažovatelia okresnému súdu vyčítajú, že nepostupoval v ich veci bez zbytočných prietáhov, a to najmä v období od začiatku roka 2016 do 1. decembra 2017. Tvrdia, že okresný súd *„za asi 2 roky okrem toho, že sťažovateľov vyzval na doplnenie dodatku k zmluve, neurobil v konaní žiadny iný úkon ako to, že doručil stranám sporu uznesenie Krajského súdu v Nitre a ich vzájomné vyjadrenia, pričom aj toto doručovanie vykonával maximálne neefektívne, keď napríklad vyjadrenie žalovaného, ktoré bolo okresnému súdu doručené už 4.10.2016 doručil sťažovateľom na vyjadrenie až 4.5.2017, teda po šiestich mesiacoch od jeho doručenia. Následne napriek tomu, že sa sťažovatelia k tomuto vyjadreniu v súdom určenej 15-dňovej lehote vyjadrili (svoje vyjadrenie odoslali okresnému súdu dňa 17.5.2017), okresný súd ani potom nevykonal v konaní žiadny úkon, ktorý by smeroval k urýchleniu rozhodnutia vo veci a až 11.10.2017, teda no ďalších niekoľkých mesiacoch nečinnosti, nariadil vo veci pojednávanie na deň 1.12.2017. Za obdobie od 4.10.2016 do 1.12.2017 teda okresný súd urobil iba to, že doručil vyjadrenie*

žalovaného sťažovateľom a následne ich vyjadrenie zrejme doručil žalovanému a rozhodol o nariadení termínu pojednávania, pričom prvé a zároveň jediné pojednávanie v tejto veci sa konalo po viac ako 2 a pol roku od podania žaloby sťažovateľov.“. Sťažovatelia sa domnievajú, že hoci okresný súd v ich veci meritórne rozhodol, založil v tomto konaní ďalšie prietahy, pretože vzhľadom na množstvo pochybení okresného súdu bude musieť odvolací súd tento rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zdĺhavosťou namietaného konania sa prehlbuje stav právnej neistoty sťažovateľov, a preto požadujú i primerané zadosťučinenie spolu v sume 5 000 €.

4. Na tomto základe sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/74/2015 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie každému v sume 2.500,- Eur ...

3. Okresný súd Komárno je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 343,84 Eur ...“

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

10. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným priet'ahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia

alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

11. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 74/2015.

12. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že namietané konanie vo veci sťažovateľov bolo v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu skončené vydaním meritórneho rozhodnutia, ku ktorému došlo 1. decembra 2017. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby podali sťažovatelia odvolanie. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že spis okresného súdu bol spolu s podaným odvolaním zaslaný Krajskému súdu v Nitre 6. marca 2018.

13. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že okresný súd si z hľadiska požiadavky odstránenia stavu právnej neistoty svoju úlohu v rámci prvostupňového konania splnil vydaním meritórneho rozhodnutia, pričom v ďalšej fáze konania bola táto úloha prenesená na nadriadený súd, ktorého povinnosťou je rozhodnúť o odvolaní sťažovateľov v súlade s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda bez zbytočných prietahov.

14. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa ochrana základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie týchto práv označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať (pozri I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je

spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o s'ťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

15. Keďže vec s'ťažovateľov sa aktuálne nachádza na Krajskom súde v Nitre na účel rozhodnutia o ich odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, k tvrdenému, resp. namietanému porušeniu s'ťažovateľmi označených práv v čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu objektívne okresným súdom nemôže dochádzať. Tomuto záveru svedčí i fakt, že samotní s'ťažovatelia v petite svojej s'ťažnosti nežiadajú od ústavného súdu, aby prikázal okresnému súdu konať v ich veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd preto s'ťažnosť s'ťažovateľov v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch s'ťažovateľov obsiahnutých v petite ich s'ťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2018